

Так, я навернувся до ісламу

і розповідаю чому!

نعم! أسلمت ولماذا؟ باللغة الأوكرانية

Мухаммад Ханіф Шагід

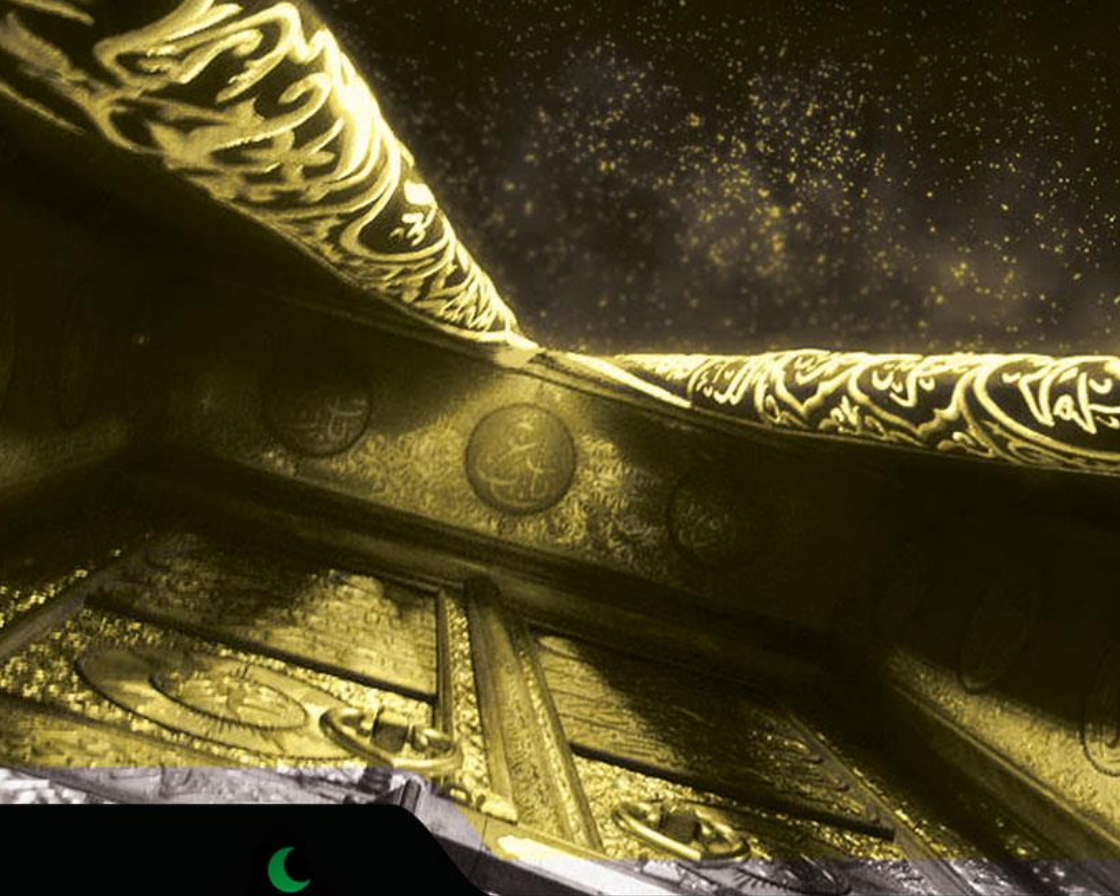
محمد حنيف شاهد

Переклад:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Мухаммада аль-Гарбі

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

«Воістину, релігія перед Аллагом — іслам! Ті, кому дано Писання, розійшлися поміж собою через взаємну ненависть лише після того, як до них прийшло знання. А якщо хто не вірує у знамення Аллага, то, воістину, Аллаг — швидкий у відплаті!»

(Коран, 3:19)

ЗМІСТ

Примітки видавця

Короткий огляд думок тих, хто прийшов до ісламу

Помірність і стриманість – основні принципи ісламу

Лише іслам може задовольнити потреби кожної людини

Лише іслам пропонує вирішення проблем сучасності

Іслам приваблював мене своєю простотою та відданістю його послідовників

Чистота і простота ісламської віри

В ісламі я знайшов істинну віру, яку так довго шукав

Я прийняла іслам, тому що ця релігія так добре гармонує з моїми власними поглядами

Іслам є релігією, яку я шукала

Якби Європа та Британія були навернені в іслам, то знову б стали могутньою силою добра

Думки новонавернених про Священний Коран

Священний Коран містить те, чого прагне кожна душа

Я вивчав мусульманський переклад Благородного Корану

Священний Коран сповнений істини, його вчення настільки практичне і далеке від догматичних забобонів та таємничості!

На порозі ісламу

Чому я прийняв іслам?

Моя любов до ісламу!

Що змусило мене прийняти іслам?

Чому я прийняв іслам?

Чому я мусульманин?

Як я прийшов в іслам?

Навернення до ісламу

Як я перейшов в іслам?

Чому я став мусульманином?

Чому я прийняв Іслам?

Іслам – це мій вибір

Чому я прийняв іслам?

Інтерв'ю з Айшею Кім

Чому я прийняла Іслам?

Чому іслам – мій вибір?

Моя відданість ісламу

Чому я стала мусульманкою?

Як я прийняла іслам?

ВСТУПНЕ СЛОВО ВИДАВЦЯ

Уся хвала належить Аллагу, мир і благословення нашому Пророку, його сім'ї та сподвижникам!

Аллаг обрав Мухаммада останнім Посланцем задля передачі послання всьому людству. Це означає, що іслам не обмежується однією конкретною расою, він є всеосяжним закликком до людства в цілому. Це єдина релігія, якою вдоволений Всевишній. Він каже:

«Хто шукає іншої релігії замість ісламу, від того не буде прийнято, а в наступному житті він буде серед тих, хто втратив усе!» (3:85)

Іслам, протягом століть, знайшов колосальну кількість своїх прихильників, адже немає жодного міста в світі, де б не було мусульман. Це пов'язано з тим, що той, хто керується розумом, вивчаючи іслам, не може вдіяти нічого, окрім як прийняти його з твердим переконанням.

Видавництво «Дар Ас-Салям» зібрало в цій книзі історії тих, хто вивчав іслам об'єктивно і прийшов до нього свідомо. Але це не означає, що іслам потребує перевірки задля підтвердження його справжності. Ми хочемо поділитися з людьми сприйняттям цієї релігії тих, хто вже її пізнав. Прочитавши наведені свідоцтва, людина зрозуміє, що іслам – це віра, яка відповідає викликам будь-якого часу й так буде тривати аж до самого кінця.

Наша кінцева мета полягає в передачі Послання і його донесенні до якомога більшої кількості людей, аби допомогти їм врятуватися від мук Пекла. Ми прагнемо до винагороди Всевишнього Аллага і Йому ми вдячні.

Абд аль-Малік Муджахід

Головний менеджер

Короткий огляд думок тих, хто прийшов до ісламу

Помірність і стриманість – основні принципи ісламу

Простота ісламу, могутній заклик, вражаюча атмосфера його мечетей, порядність його прихильників, упевненість, яка надихає мільйони людей по всьому світу практикувати релігійні приписи, відповідь на п'ять щоденних закликів на молитву – ось чинники, які мене одразу привабили.

Широкий обрій толерантності ісламу до інших релігій підносить його в очах всіх любителів свободи. Мухаммад закликав своїх послідовників добре ставитися до віруючих в Старий і Новий Завіти, адже Авраам, Мойсей та Ісус є пророками Єдиного Бога. Безсумнівно, цей щедрий жест перевершує ставлення всіх інших релігій.

Помірність і стриманість у всьому є лейтмотивом ісламу, в чому я неодноразово переконувався на своєму власному досвіді.

*Полковник Дональд С. Роквелл
США*

Лише іслам може задовольнити потреби кожної людини

Християнство має пройти земний шлях до кінця, а відтоді загинути, аби назавжди звільнити місце для істинної релігії Бога до всього людства – ісламу, який є істиною, щирістю, терпимістю; він враховує інтереси людини і вказує їй на правильний шлях. Лише іслам може задовольнити потреби кожного члена людської сім'ї, і мусульмани – єдині люди, серед яких можна знайти «Справжню книгу братства», а не просто саморобну віру, як в християнстві.

Сер Джалаль ад-Дін Лодер Брантон

Англія

Лише іслам пропонує вирішення проблем сучасності

Для того, аби привабити світогляд мешканця Заходу, іслам повинен бути максимально простим. Треба зізнатися, що існує декілька конфесій, які так само легкодоступні, але їм, на жаль, не вистачає живучості віри Пророка (мир йому й благословення Аллага), а також духовного і морального піднесення, яке пропонує іслам.

Іслам також повинен зацікавити своєю толерантністю... Як не дивно, саме християнська нетерпимість пробудила мій перший інтерес до ісламу.

Церкви абсолютно нездатні боротися з проблемами сьогодення. Тоді як іслам пропонує їх вирішення.

Джон Фішер (Н'юкасл)

Іслам завжди приваблював мене як своєю простотою, так і відданістю своїх послідовників

Після прийняття ісламу, з'явилось відчуття, ніби я прийшов до поворотного моменту в моєму житті, і з урахуванням цього, спробую дати вам уявлення про те, чому я став мусульманином. Я б назвав це психологічним аналізом самого себе.

Іслам завжди приваблювала мене як своєю простотою, так і відданістю його послідовників... Мене вчили сприймати всі релігії, крім християнства, як богохульство, а їхніх послідовників називати язичниками.

Та іслам дав мені дуже практичний метод протистояння бар'єру матеріалізму завдяки одному з п'яти стовпів віри, яким є "Молитва". Мусульманська молитва постійно нагадує мені про мій обов'язок перед Аллагом, душею і моїми близькими.

Халід де Лангер Ремраф

Чистота і простота ісламської віри, її очевидна істина стали особливим посланням для мене!

Чистота і простота ісламської віри, її очевидна істина, свобода від різних таїнств і догм стали особливим

посланням для мене! Чесність й щирість мусульман перевершує все, що я бачив у християн.

Ще однією перевагою ісламу є рівність. Лише в ісламі одна людина не вивищується над іншою, і немає нічого подібного в інших релігіях. Іслам породжує єдність.

Він є також найчистішою релігією в світі, адже мусульмани повинні мити відкриті частини тіла п'ять разів на день, цієї практики ви не знайдете в жодній іншій релігії.

А.Л. Ван Куйленбург

(Відомий як М.А. Рахман)

В ісламі я знайшов істинну віру, яку так довго шукав

Я присвятив значну кількість вільного часу ретельному вивченню англійського перекладу Священного Корану. Я перечитував знову і знову деякі зі слів Пророка Мухаммада (мир йому й благословення Аллага), і я не міг не збагнути, що ось, нарешті, в ісламі я знайшов справжню віру, до якої так довго йшов.

Я цілком переконаний, що якби люди цієї та інших західних країн змогли оцінити всю суть ісламу, те, до чого він прагне, його обрії здіймалися б щодня, та, на жаль, глузд людей заповнили оманливі речі.

Зараз так багато «вільнодумців», які до сих пір чіпляються за старі уявлення тільки тому, що принципи, яких вони дотримуються, вимагають моральної мужності

нехтувати вірою; саме тому вони не можуть ознайомитися з ісламом.

Волкер Х. Вільямс

Я прийняла іслам, тому що ця релігія так добре гармонує з моїми власними поглядами

Людина стає істинним християнином або іудеєм на шляху до ісламу, ніж будь-яким іншим способом, який пропагує християнство чи юдаїзм сьогодні.

В ісламі толерантність і братство займають високе місце. Мушу сказати, що прийняла іслам, бо він так добре гармонує з моїми власними уявленнями про Аллага і Його прекрасний замисел. Це єдина віра, яку я по-справжньому зрозуміла. Адже вона настільки проста і красива, що навіть маленька дитина може її збагнути.

Аміна Ле Флемінг

Іслам – релігія, яку я шукала

Іслам є релігією, яку я шукала зі шкільних днів. Мій розум був незгодний абсолютно з усім, що пов'язано із християнським вченням, доки я не стала достатньо дорослою, щоб висловлювати свою незалежну позицію і, нарешті, позбутися всього неприйняттого. Тоді знайшла зв'язок із істинною релігією іслам, чиїм лейтмотивом є простота – наприклад, віра в те, що Аллаг – Один. Саме тому він зворушив мене.

Релігія Іслам дала мені мир і щастя, яких я ніколи не знала раніше.

Міс Джоан Фатіма

Якби Великобританія і Європа були навернені в іслам, то знову стали б потужними силами добра

Немає жодної версії християнства, яка є повністю задовільною. Християни вважають, що через гріхопадіння Адама і Єви, всі люди народжуються в стані первородного гріха й не в змозі своїми вчинками заслужити Небеса. Проте, мусульмани не вірять, що люди повинні спокутувати покарання за гріх Адама і Єви. За їх вченням, всі люди народжуються невинними, а втратити надію на винагороду Раєм вони можуть лише через тягар власних гріхів.

Якби Великобританія і Європа були навернені в іслам, то знову стали б потужними силами добра. Мусульмани-британці та європейці є одними з кращих.

Хадіджа Ф.Р. Фезові

Англія

Думки новонавернених про Священний Коран

Священний Коран містить те, чого прагне кожна душа

Ще за часів моєї юності, я був під великим враженням від ісламської цивілізації у всіх її аспектах: її поезії і архітектури; і дуже часто я говорив собі, що люди, які могли дати світові настільки величезний скарб краси і значущості в кожній галузі культури, повинні також досягнути висот як в філософії, так і в релігії.

Виходячи зі своєї зацікавленості ісламом, я почав вивчати всі релігії, від найдавніших до тих, які існують сьогодні, порівнюючи їх одна з одною, та піддаючи суворій критиці. І мало-помалу, я переконався, що мусульманське богослужіння – це релігія істини, а Благородний Коран містить те, чого прагне кожна душа заради свого духовного піднесення.

Граф Едуардо Джоя

Італія

***Я вивчав мусульманський переклад Священного
Корану й був здивований, що читаю такі
благородні приписи й надихаючі сюжети!***

Я вивчав мусульманський переклад Священного Корану й був здивований, що читаю благородні приписи й надихаючі сюжети, такі мудрі і практичні поради для повсякденного життя. Це змусило мене замислитися, чому мені нав'язували, що Мухаммад був лжепророком, і як я міг не чути правду про цю неймовірну релігію раніше.

Іслам, якщо його щиро сповідувати, приносить спокій для розуму й тіла, якого потребує весь світ, і створює досконалий порядок в соціумі.

Хасан В. Метьюз

Священний Коран сповнений істини, а його вчення практичне і вільне від догматичних постулатів та таємниць!

Як католик, я мав можливість вивчати католицьку віру значною мірою. Я робив усе можливе, аби переконати себе в тому, що католицизм був єдиною істинною вірою, але, на жаль, його таємниці, догми і обов'язкові настанови не дозволяли мені залишатися спокійним. Я почав свій пошук істини і протягом багатьох років був заглиблений в цей процес.

В індуїзмі і буддизмі я знайшов такі «вільні місця», після яких зрозумів, що єдиною альтернативою залишилося вивчати іслам. Колись, я дійсно ставився до нього з неприязню. У мене не було друзів-мусульман; іслам був настільки огидний мені, що я не хотів навіть

асоціюватися з його прихильниками. Я навіть уві сні не міг уявити, що стану мусульманином!

Але поступово я усвідомив прекрасне вчення ісламу, і мені не знадобилось багато часу, щоб зануритись серйозно в цю релігію. Я почав любити іслам через його прямий і не утаємничений шлях. Цей шлях був чистим і прозорим, сповненим глибоких досліджень, і, незабаром, я відчув, що неминуче наближається.

Священний Коран, уривки з якого я читав, взагалі вразив мене, бо раніше мені здавалось, що в ньому немає нічого, що могло б зрівнятися з Біблією. Як же я безнадійно помилявся в цьому! Дійсно, Шляхетний Коран сповнений істини, і його вчення настільки практичне й вільне від догматичних постулатів і таємниць, що я з кожним днем занурювався в релігію "миру і любові", якою, безумовно, є іслам.

Мумін Абд ар-Раззак

Селія Цейлон

На порозі ісламу

Чому я прийняв іслам

Чому я прийняв Іслам? Моя єдина переконлива відповідь на це питання полягає в тому, що Всемогутній Аллаг зі Своєї милості допоміг мені визнати велику істину і засвідчити про це перед світом.

Однак, я цілком добре знаю, що людська природа відмовляється визнавати певні факти і реалії без задовільних доказів та переконливих аргументів. Зважаючи на характер людини, я відчуваю, що моя історія не задовольнить тих, хто не схильний в бік ісламу, хто не прагне знайти правду, як і тих, кого світло істини ще не осінило.

Отже, в мене не залишилося альтернативи, окрім як написати декілька причин, які спонукали мене прийняти іслам і сповідувати його. Знаходячись в європейському суспільстві, я радію, коли бачу, що люди, які в ньому живуть, не змінюють свою релігію і не відхиляються від своєї віри заради економічних, політичних або соціальних спокус. Вони не поспішають приймати якусь релігію, доки вона не запрацює як сильний стимул і не стане рушійним фактором, здатним відкрити їхні серця і породжувати душевний спокій. В іншому випадку, їх би задовольнили безбожжя та зречення.

Якщо людина замислиться, то прийде до висновку, що мій особистий вчинок, або якщо на те пішло, намір когось іншого в європейському суспільстві прийняти іслам, зовсім не означає отримання економічних вигід або

досягнення соціальної користі. Все відбувається, скоріше, навпаки.

По-перше, ми, народи європейського суспільства, не надаємо значення релігійним питанням. Та коли хтось з-поміж нас переймається релігією, то він не має нічого на своїй меті, окрім бажання знайти Бога. У зв'язку з цим, моя зацікавленість ісламом не означає нічого, крім пошуку істини і напрямку правильного мислення.

Бажання знайти істину щодня зростало в моєму серці і глибоко закрадалося в мої думки. Це сталося тоді, коли я побачив, що багато сумнівів та побоювань стосовно християнських переконань та їхніх основ продовжували зростати в моїй уяві. У той же час, християнство не дало мені стійкості й захисту від цих вагань і побоювань. Християнство завжди пропагує і нав'язує, що всі його постулати повинні визнаватись без доказів і аргументів.

Наведу приклад. Моє серце відмовлялось вірити в те, що Всемогутній Бог послав Ісуса Христа до всього світу заради спокути гріхів всіх рабів Божих. Я не міг змиритися з тим, що все людство було заплямовано найрізноманітнішими гріхами, в тому числі непокорю і, що всі гріхи рабів Божих були прощені після розп'яття Ісуса Христа. Я також відчував, що лише Аллаг здатен дарувати порятунок Своїм рабам і тримати їх подалі від гріхів і злочинів. Я знав, що Він, зі Своєї Волі, дарує прощення рабам без жодних пояснень. Таким чином, Богу не потрібно ніяких пояснень, щоб простити гріхи Своїх рабів.

Я був глибоко переконаний, що віра у спокуту за гріхи всього людства є несправедливістю по відношенню до Всемогутнього Аллага, адже це б означало, що Всевишній припустився помилки і вчинив несправедливо

(Пречистий Аллаг від усього, що Йому приписують!). З іншого боку, люди можуть скоювати гріхи та злочини без жодних коливань і перешкод. Щоразу, коли я висловлював ці сумніви християнському богослову або священику, вони радили мені позбутися усіх вагань і спонукали мене прийняти вчення християнства, без будь-яких побоювань. Вони наполегливо радили мені відмовитися від ідей, які не є переконливими, аби ці сумніви і погляди не процвітати в моїх думках. Бажання пізнати істину постійно зростало, доки я не потрапив у дуже критичну точку, яка заперечувала будь-яку віру і закони, дані Богом.

Згодом, мені випала можливість зустрітися з мусульманином, який дотримується своєї релігії, незважаючи на всі гламурні зачарування європейської культури і цивілізації, і пишається своєю вірою, заявляючи, що він – мусульманин. Він зазначив, що завдяки благословенню ісламу, він насолоджується душевним спокоєм.

Попри те, що відчуття дивацтва і відрази до релігії заповнило моє серце, його слова, все ж таки, наповнили моє серце почуттям подиву і я поринув у роздуми: чи існує релігія, яка дарує благодать серцю і душевний спокій тому, хто сповідує і слідує за нею? Ця ідея стала поштовхом до здобуття знань про іслам і його приписи. Тепер, за допомогою моїх досліджень, я розумію, що іслам є безсмертною релігією Аллага, яка здатна викликати радість в серцях тих, хто підкоряється йому. Іслам допомагає у всіх справах і труднощах. Він знищує всі сумніви і підозри, породжені іншими релігіями в серцях людей.

Одне із найважливіших вчень ісламу, яке справило величезний вплив на моє серце, є те, що він не змушує людину приймати його, доки вона не замислиться і не

зважить всі “за” і “проти”. Людину закликають до глибоких і розважених міркувань; зважувати всі аргументи в розумних та поміркованих межах, перш ніж прийняти його.

В ісламі Аллаг Всемогутній є першоджерелом справедливості. Тож, Аллаг не міг допустити, аби людина стала спокутою гріхів усього людства. Згідно ісламської віри, Аллаг Всемогутній володіє вічними і піднесеними атрибутами, Він вільний від всіх недоліків. З цієї причини, іслам стверджує, що поняття первородного гріха суперечить мудрості і перебуває за межами розуміння, адже Аллаг Всемогутній дарував людині свободу скоювати гріхи і не обмежив її дії у звершенні забороненого, запропонувавши способи спокути гріха.

Таким чином, вічні вчення ісламу стерли з моєї голови тенденцію ненависті до релігії і її приписів. Вони привели мене до висновку, що релігія є постійним, незалежним зводом законів, який забезпечує людині вічне процвітання, нескінченну гідність і успіх.

На цьому вирішальному етапі, з одного боку, я зробив велике, насичене і аналітичне дослідження ісламу, з точки зору його незгасаючого закону. А з іншого боку, я загострив пильну увагу на питанні: як іслам зміг дати людині душевну рівновагу і відчуття спокою в час, коли нові проблеми і одвічні питання загострюються день у день? Тому, коли серце віднайшло спокій, а моє его, нарешті, заспокоїлося з приводу обох питань, я прийняв іслам. За браком місця, не маю можливості висловити всі ті враження і емоції, які я пережив. Однак, необхідно прояснити речі, які надихають мене в ісламі: це те, що іслам направляє все людство до істинної мети його створення і допомагає у досягненні цих піднесених цілей.

Він несе послання миру й безпеки для людського суспільства; приписує братерство й рівність між ними, стирає усі розбіжності й суперечки, які спричинені расовою та національною приналежністю. Іслам рятує людей від соціальної і економічної експлуатації та від усіх інших форм расової дискримінації. Він напучає їх на прямий шлях і дарує досконале керівництво.

Іслам не тільки виступає проти застою і погіршення, але й закликає все людство до прогресу й невинного розвитку. Він дозволяє людині вийти на рівень достатку, досягнути промислового й торговельного розвитку. Таким чином, іслам дає людині право на отримання достойної заробітної плати доти, доки її діяльність є законною і чесною. Так, іслам є повною і всеосяжною еволюцією, яка охоплює всі аспекти передового досвіду. Це віра в те, що прогрес, разом з усім людством, йде в правильному напрямку, де людина відчуває себе членом міжнародного співтовариства, усвідомлює свої обов'язки і не залишається байдужою до потреб життя.

Коли, близько десяти років тому, я прийняв іслам, мир і спокій повернувся в мій світ, а неспокій і зухвала природа відступили.

Хвала Аллагу за те, що я насолоджуюсь життям, сповненим задоволення.

Д-р Абд аль-Карім Герберт

Моя прихильність до ісламу

Як доктор медичних наук, і виходець із французької родини католиків, вибір моєї професії дав мені солідне наукове підґрунтя, яке злегка підготувало мене до містичного життя. Не те, що я не вірив у Бога взагалі, але догмати і обряди християнства й католицизму, зокрема, ніколи не дозволяли мені відчувати Його присутність. Таким чином, моє унітарне почуття до Бога не дозволяло мені прийняти догмат Трійці, а, отже, і божественну природу Ісуса Христа.

Ще не знаючи іслам, я вже вірив у першу частину слова Єдинобожжя: “Немає бога, крім Аллага (*Ля іляга ілля Ллаг*)” – та у відповідні вірші Корану.

Таким чином, саме з метафізичних причин я прийшов до ісламу. Іншою причиною, яка теж спонукала мене зробити це, стала моя відмова прийняти католицьких священиків, які, так чи інакше, стверджують, що від імені Бога володіють силою прощати гріхи людей. Крім того, я ніколи не міг визнати, що католицький обряд «причастя» за допомогою святого хліба представляє собою тіло Ісуса Христа, адже він схожий на тотемістичні практики примітивних народів, де тіло родового тотема вживали лише після смерті, аби, начебто, підтримувати свій зв'язок з покровителями роду. Ще один момент, який віддалив мене від християнства, це – абсолютна тиша відносно тілесної чистоти, зокрема, перед молитвами, що для мене означало наче бути брудним перед Всевишнім. Бо разом з душею, Він також дав нам тіло, яким ми не маємо права нехтувати.

Те ж саме мовчання можна було спостерігати, і цього разу впереміш з ворожістю, по відношенню до

фізіологічного життя людини, тоді як іслам постав переді мною єдиною релігією, яка гармонує з людською природою. Остаточним елементом мого навернення до ісламу був Коран. До прийняття ісламу, я почав вивчати його з критичним духом західного інтелектуала. Я зачитувався неймовірною працею пана Маліка Беннабі під назвою «Феномен Корану», який переконав мене в його богооткровенності. Деякі вірші Благородного Корану, зіслані більше чотирнадцяти століть тому, містять концепції, які відображені лише в найсучасніших наукових дослідженнях. Це, безумовно, і привело мене до визнання другої частини слова Єдинобожжя: «Мухаммад – Посланець Аллага» (*Мухаммадун расулю Лягі*).

З цією метою я відвідав мечеть в Парижі, де й оголосив про свою приналежність до ісламу і був зареєстрований там як мусульманин муфтієм мечеті Парижа, а також отримав ісламське ім'я Алі Сальман.

Я дуже щасливий бути мусульманином, тому оголошую ще раз:

“Я свідчу, що немає жодного божества, гідного поклоніння, крім Аллага, і я свідчу, що Мухаммад – раб Аллага і посланник”.

Доктор медицини Алі Сальман Беноїст

(Франція)

Що змусило мене прийняти іслам?

Професор Артур Елісон є керівником відділу електронної інженерії в університеті Лондону. Протягом декількох років він був президентом Британського товариства психологічних і духовних досліджень. У ході вивчення релігій, він познайомився з ісламом. Порівнявши іслам із іншими релігіями і віровченнями, Елісон прийшов до висновку, що він відповідав його вродженій природі й задовольняв усі його вимоги.

Професор був запрошений на Першу міжнародну ісламську конференцію з унікальності медицини, що відбувалася в Каїрі з 29 вересня по 6 жовтня 1985 року за сприяння Єгипетського медичного синдикату. На конференції він представив доповідь про психологічні та духовні методи терапії в світлі Благородного Корану, в доповнення до іншої роботи про природу сну й смерті крізь призму 42 вірша сури аз-Зумар (39), яку він представив у співпраці з д-ром Мухаммадом Ях'я Шарафі. Факти, продемонстровані на конференції, стали приголомшливими для нього.

На заключному засіданні конференції були присутні шейх аль-Азгар Джад аль-Хака, єгипетський міністр вакфів д-р Мухаммад Ахмад і д-р Мухаммад Ях'я Шарафі. У присутності преси, репортерів і телевізійних кореспондентів, професор Артур Елісон встав, аби оголосити, що іслам є релігією істини і вродженої природи, з якою Аллаг створив людину. Потім він промовив два свідощтва (*шагадатеїн*), кажучи: “Немає божества, гідного поклоніння, окрім Аллага, і Мухаммад – Його раб і Посланник”.

В інтерв'ю арабському щотижневому виданню “Мусульмани Лондона”, він розповів історію свого навернення в іслам:

“В ході мого вивчення психології і суміжних наук, як президент Британського товариства психологічних та духовних досліджень, я ознайомився з різними релігіями. Я вивчав індуїзм, буддизм і деякі інші релігії та вірування. Коли настала черга ісламу, я порівняв його з іншими релігіями.

Під час конференції, присвяченій темі унікальності медицини в Корані, я зміг зрозуміти, що різниця неймовірна. Тоді я переконався, що іслам і є тією релігією, яка гармонує з моєю вродженою природою. У своєму серці я відчував, що Бог є Управителем і Творцем Всесвіту.

Тому, вивчаючи іслам, я виявив, що ця релігія не суперечить розуму і науці. Таким чином, я зрозумів, що лише іслам є завершальним одкровенням від Аллага. Ставши свідком істини, я вимовив ці два свідоцтва. Промовляючи слова Єдинобожжя, я був сповнений дивних і невимовних почуттів, які змішалися з легкістю, комфортом і задоволенням”.

Професор Артур Елісон

Чому я прийняла іслам?

Я була вихована на принципах Англiканської церкви, і майже не пам'ятаю тижня, щоб у недiлю не була на службi, яка є – або стала – скорiше, обов'язковою в цiй країні. Крім того, це був день, коли нам постійно повторювали, чого не слiд робити. Якось, було навіть виголошено сувору догану за “витiвки в недiлю” так, нiби саме в недiлю подiбне було найгiршою справою, нiж у в будь-який iнший день. Зранку, церква ставала найпершою справою дня; і коли я хотiла посперечатися про деякі питання, пов'язані з християнським вченням, або поставити під сумнів його точність, мені не тiльки не змогли вiдповiсти на будь-яке з моiх питань, але й сказали, що моя допитливiсть не є доброю справою. Нам розповiдали, що Бог написав Бiблiю, але коли я запитала, чи Він написав її пером, і де знаходився рукопис, цi благочестивi запитання приводили мою виховательку в жах. Було не тiльки нудно, але надзвичайно втомливо для мене – сповiдувати релiгiю, яка вiд самого корiння була настiльки нелогiчною. Я хотiла не тiльки любити Бога й поклонятися Йому, але я була украй зацiкавлена в Ньому, і горiла бажанням знати бiльше про Нього, яким Він насправдi є. Я нiколи не могла змиритися з iдеєю, що Всемогутній і Милосердний Бог вiдправив “Свого сина” на ганебну смерть, щоб врятувати свiт. Сам факт розп'яття довiв менi, що Бог, який вчинив таку рiч, не може бути ані “Всемогутнім”, ані “Милосердним”. Якби Він був Всемогутнім, то не потребував би допомоги вiд когось iще – людини або божества, і якби Він був Милосердним, то нiколи б не дозволив абсолютно безневинній людинi страждати за грiхи, вчиненi iншими людьми. Бiльше того, варто було поглянути навколо себе на грiхи й неправильнi речi, якi заповнили свiтi, як ставало зрозумiлим, що насправдi

смерть невинної людини жодним чином не врятувала світ; і продовжуючи цю тему, я виявила, що частина людей, які відкрито називають себе християнами, в дійсності не вірять у те, що мають. Я зрозуміла, що багатьом простіше не міняти нічого й не турбувати себе “зайвими” думками. У неділю після обіду, коли напам’ять вивчався катехизис або співалися гімни, про себе я думала, як би хотілося пізнавати Творця таким, яким Він є, а не повторювати, як папуги, правила доктрини, в які я не вірю ні на дюйм.

Я була рада, що речі, в які я відмовлялася вірити, насправді, допомогли перевернути мій світ. Я ненавиділа слова “тіло і кров Христа” навіть якщо за протестантським віровченням, вони носили алегоричний і теоретичний зміст, а не означали “реальне тіло й кров Христа”, як у католицькій церкві. Ідея про таїнства бентежила мене, але в душі я точно знала, що не можу погодитись з нею. Ранкову неділю ми закінчували гімнами, а відмовитися прийти і приєднатися до співу, означало б непослух. Я не могла поводити себе інакше. Таким чином, неділя з її обов’язками, співом гімну і церквою, була довгим і нудним днем, який все частіше справляв на мене негативний вплив, аніж звичайний будній день.

Біблію я від щирого серця не любила – вона не давала мені ні комфорту, ні розради. Коли я виросла, то знайшла там таку масу протиріч та небачених вигадок, що відчувала огиду замість спокою. Ті, хто вміли інтерпретувати Біблію – наприклад, священники – зазнавали невдачі, коли я ставила їм запитання.

Яка ж користь від Біблії, котра сповнена незрозумілих вигадок і небилиць? Стало ясно, що Біблія є результатом співпраці десятків різних авторів. Наука і геологія доводять, що Початок, описаний в книзі Буття, виходить за

межі можливого. Також є доказ того, що цар Давид ніколи не писав Псалми, а інші частини Біблії приписувались людям, які не мають до них жодного відношення. Якщо так багато людей займалися створенням Біблії, то у що ж вірити тоді? В Священну книгу ісламу – Коран, який прийшов до нас тільки через одну людину – Пророка Мухаммада. Він ніколи не був змінений, перекручений, перефразований і переписаний, як Біблія, але залишився вірним своєму оригінальному примірнику. Коран і вчення ісламу зацікавили мене. Це лише декілька причини, через які я навернулася в іслам, релігію, яка втішає, піднімає настрій, дає підтримку. Іслам, від першого знайомства, подарував мені величезне натхнення!

Аміна Енн Шнігет

Англія

Чому я – мусульманин?

Мої раннє релігійне навчання відбувалося на принципах християнської віри. Однак, це було справою спадку, а не вибору, бо, як правило, ми переймаємо віру наших батьків. Пізніше, релігія вже приймається в якості логічного чинника. Ми завжди щось перевіряємо та досліджуємо, окрім нашої віри, особливо якщо мова йде про християнство.

Біблія, будучи хрестоматією християнства, є книгою, яку я багато разів перечитував. Сумніваюся, що є людина, яка жодного разу не здригнулася, читаючи її сторінки, переповнені картинами жахливого заклання, грабунку й знищення, разом зі своїми розповідями про інцест, зґвалтування та інші мерзенні непристойності. Насправді, після прочитання Біблії, неможливо не поставити запитання про природу “Бога християн”.

Майже в кожній християнській оселі є Біблія, але вона, як правило, використовується в якості прикраси для каміну. Для друкарів стало звичаєм створювати книгу з необрізаними полями, які залишаються такими протягом багатьох років. Чарльз Френсіс Поттер в своїй книзі «Історія релігії» писав: «Християнська Біблія може бути книгою, якої ніхто не знає в Америці, але Коран – це книга, яку в ісламі читають всі». Перевага християнства полягає в тому, що Біблія – це “книга, яку ніхто не знає”. Вона стала першою причиною, яка відвернула мене від християнства.

Втративши інтерес до християнства, я почав вивчати інші світові релігії, а також різні “-ології” та “-ізми”. Все це трималось на засадах агностицизму й атеїзму. Проте, на мій погляд, у вродженій природі людини глибоко таїться переконання, яке проголошує, що існує Аллаг, Творець

Всесвіту. Цей Бог далекий від жорстокості, кровопролиття та звірства. Саме ця “вроджена впевненість” і дозволила мені повернутися до подальшого вивчення релігії.

Я виявив, що саме іслам не нехтує цією природою; це не песимізм буддизму; він не позбавлений ідеї Божественності, як конфуціанство або синтоїзм, і він не є рукотворною релігією. Я дізнався, що іслам заохочує прагнення до знань. Тоді як сторінки історії заповнені посиланнями на факти, де християнство стоїть на заваді прогресу і цивілізації. Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) завжди повторював: “Той, хто прокладає собі дорогу до знань, Аллаг прокладе йому дорогу до Раю. І ангели розправляють свої крила, задовольняючись тим, що робить шукач знань. Воістину, за вченого просить прощення все, що на небі і все, що на землі, і навіть риба в воді. І перевага вченого над звичайним мусульманином подібна перевазі повного місяця над іншими зірками”.

Я не вагаючись, запевняю, що якби іслам був більше відомий на Заході, то зміг би здивувати весь цивілізований своїми досягненнями і послідовниками. На жаль, з ісламом мало хто знайомий через низку факторів, які перешкоджають отримати доступ до об’єктивної та незаангажованої літератури. Проте, я впевнений, що час виправить таке становище речей.

У кінці цієї статті, хотів би сказати, що я дуже радий приєднатися до мільйонів людей, які сповіщають світові: *“Ля іляга ілля Ллаг, Мухаммадан Расулу Аллаг”*.

Немає божества, гідного поклоніння, окрім Аллага, і Мухаммад – Його раб і Посланець.

Гаррі Хейнкель

Як я прийшов до ісламу?

У дитинстві я виграв кілька нагород за майстерність та високу обізнаність у Писанні, але чим більше я дізнавався про мою релігію, тим більш скептично я ставився до неї. У чотирнадцять років я пройшов через обряди «миропомазання» в церкві. Проходячи цю церемонію, я сподівався, що зможу вигнати всі сумніви та страхи і зможу протистояти моїм тривогам за допомогою Духа Божого (який, як мене запевняли, може увійти в моє тіло крізь пальці єпископа, який поклав свої руки на мою голову). Та замість того, щоб укріпити мою віру, цей обряд лише переконав мене в тому, що моя релігія була масою дурних забобонів і безглузвих обрядів.

До того часу, я закінчив школу і пішов до університету, і мої сумніви переросли у тверде переконання; християнська церква, як я зазначав раніше, не значила майже нічого для мене.

Я міг захоплюватися Ісусом як благородним святим і мучеником, але вважати його Богом мені здавалося необґрунтованим і, звичайно, це не відповідало його власним вченням. Хоча я з легкістю виявив фальш в віросповіданні й відкинув його, мені було важко знайти щось логічне й зайняти там своє місце. Християнство представляло собою сукупність протиріч і забобонів. Рационалізм пропонував, у кращому випадку, дуже незадовільні переконання і тоді мені здалося, що не існує прийнятної релігії, яка поєднувала би в собі найкращі елементи всіх конфесій, про які я читав і чув!

Я майже зневірився в тому, щоб знайти стійке віровчення, яке б включало в себе всі сформульовані ідеї; і

протягом довгого часу я намагався вдовольнити себе розсіяними переконаннями.

Одного разу я випадково натрапив на книгу «Іслам і Цивілізація» Хваджи Камаль ад-Діна.

Коли я прочитав її, то зрозумів, що майже всі мої переконання були відображені в цій доктрині.

Широкий кругозір ісламу, на відміну від нетерпимості християнських сект, навчання і культура в ісламських країнах у Середні віки, в порівнянні з невіглаством і забобонами інших земель того часу, виглядали дуже витримано. На фоні християнської ідеї спокути, було кілька моментів, які в першу чергу мене вразили. Пізніше я зрозумів, що ця віра настільки ж простора, як і саме людство, вона готова направляти багатих і бідних, і здатна зламати всі бар'єри віросповідання і кольору. Завдяки місії мусульман, я отримав більш докладну інформацію про вчення Пророка. Імам мечеті з Уокінгу завжди був готовий відповісти на будь-які з моїх критичних зауважень, а його доброзичливі й цікаві послання надихали мене пізнавати деталі віри, яка на даний час відкрилася мені. Я був настільки впевнений в ісламі та його здатності задовольнити всі духовні потреби, що вже через місяць або два майже вважав себе мусульманином.

Однак, я вирішив не поспішати з цим питанням, а розглянути нову релігію з усіх боків перш, ніж, нарешті, прийняти його в якості керівника мого життя.

Коли йдеться лише про теорію, то багато речей, які так легко приходили, так само легко зникали й ставали непотрібними. Тому, я читав багато критики про іслам, наскільки міг. Це були спеціалізовані книги, присвячені темі Пророка і його послання під авторством західних письменників. Частина того, що я читав, не завжди була

доброзичливою до ісламу, але кращі й неупереджені письменники, як правило, змушені були визнати цінність ісламу і його доктрину для цивілізації, а в деяких випадках навіть свідчити про істинність його послання.

Я відклав свої переконання до подальшого випробування, обговорюючи їх з моїм ученим другом, думку якого я завжди дуже високо цінував. На свій подив, він розділяв більшість моїх поглядів, тож він був мусульманином, навіть не усвідомлюючи цього.

Таких людей, як він – тисячі, котрі відкрили іслам для себе, не усвідомлюючи, що їхні власні ідеї проголошувалися Мухаммадом сотні років тому. Протягом декількох місяців моя віра в іслам зросла, і тепер я більш, ніж впевнений, що знайшов істину. Коли у мене з'явилася релігія, я зрозумів, заради чого живу, я відчуваю, що можу зустрічати виклики життя з новими силами. Знайшовши справжню віру, мої дні наповнилися успіхом і щастям. Тепер, одна із моїх амбіцій полягає в тому, щоб донести світло ісламу до тих, хто незадоволені своїми переконаннями, як і я, і щоб дарувати їм спокій, який є принципом нашої великої і славної віри.

Т.Х. Берклі

Навернення в іслам

У своїх дослідженнях про іслам, я дізнався, що він пропагує найчистішу форму монотеїзму в повному сенсі цього слова. Бог не має ні рівного Собі, ні співтовариша. Він – Творець, Хранитель, Вседержитель і Владика цілого світу. Наше щире поклоніння й шанування належать лише Йому Одному, а всі прекрасні імена Бога є Його неповторними, досконалими атрибутами, які ніхто з Його творінь не має права приписувати собі. Спроба ж людей додати Богу партнерів або взяти інших богів, крім Нього, суперечить принципу Єдинобожжя.

Справді, іслам відкрив мені правду, істинну віру і правильний шлях, який веде людину до свого Творця. Так, після дев'яти місяців впливу ісламу, я був повністю упевнений в його істинності, без будь-яких сумнівів. Я навернувся в іслам 3 червня 1985 року. Насправді, у мене не виникло ніяких труднощів з його прийняттям. Як ви знаєте, людина, будучи раціональною істотою, повинна не тільки відстоювати правду, але й оголошувати про неї відкрито і захищати її за будь-яких обставин. Інакше, ігнорувати істину було б проявом упертості, примхи, сорому і нерелігійності, яка рівносильна зраді Творцеві, Якому ми зобов'язані нашим існуванням. Якби Бог забажав знищити нас, Він міг би зробити це в будь-який час, але Він має конкретну мету на кожного з нас.

Це стає відомо з Його слів:

“Я створив джинів і джинів і людей тільки для того, щоб вони поклонялися Мені (Одному)” (Аз-Зарійят, 51:56).

Хвала Аллагу, Який настільки добрий, що вивів мене на прямий шлях. Все це сталося через Благородний Коран, який відповів на всі мої сумніви і зміцнив мою віру в іслам.

Якось, я зустрів європейця, пана Мет'ю, який прийняв іслам кілька років тому. Він багато розповідав мені про іслам. Простота й правдивість цієї релігії справила дуже глибоке враження на мене. Перш, ніж прийти додому, я отримав велике задоволення від читання Благородного Корану, який настільки глибоко вразив мене, що я вирішив прийняти іслам. Я попросив пана Мет'ю роз'яснити мені процедуру, якій необхідно слідувати, і перед своїм візитом у Англію я написав лорду Хедлі, який був досить люб'язний і надав потрібну мені інформацію.

В цілому, я думаю, що головною причиною навернення до ісламу став той факт, що це єдина релігія, де істина і щира віра домінують.

Наостанок додаю, що я не люблю пишність інших релігій, бо вони завжди нагадують мені шоу Лорда Мейора.

Х.Г. Невім

Як я пішов шляхом ісламу?

Я народився в Берліні, в німецькій родині християн, в часи найжорстокішої частини Другої світової війни, у 1943 році. Того ж року моя сім'я переїхала до Іспанії, а пізніше, в 1948 році, до Аргентини. Там я прожив 15 років. Я навчався в римо-католицькій школі “La Salle” в місті Кордова. Як і слід було очікувати, дуже скоро я став ревним католиком. Мені читали лекції протягом години щодня на тему католицької релігії, і я часто відвідував релігійні служби. У дванадцять років я мріяв стати католицьким священиком. Я був повністю відданий християнській вірі.

Аллаг спостерігав за моєю нерозсудливістю, і одного пам'ятного дня, майже сім років тому, Він дозволив, щоб іспанський переклад Благородного Корану потрапив у мої руки. Мій батько не заперечував, аби я його прочитав, адже він припускав, що це буде тільки сприяти розширенню моїх пізнавальних обріїв й нічого іншого. Він не міг навіть здогадатися, який вплив справить на мене Слово Аллага... Відкрив я Шляхетну Книгу як римо-католицький фанатик, а закрив її повним прихильником ісламу.

Звичайно, моя думка про іслам не була доброю до того, як я почав читати Священний Коран. Я прийняв Священну Книгу з цікавістю, і відкрив її з презирством та очікуванням знайти в ній жахливі помилки, богохульство, забобони й протиріччя. Хоч я був упереджений, але моє молоде серце не встигло зачерствіти. Я неохоче пройшов сури на початку, а потім почав читати жадібно, і, нарешті, з відчайдушною жагою до істини. Далі, в найважливіший момент мого життя, Аллаг дав мені Своє керівництво й повів мене від забобонів до правди, від темряви до світла, від християнства до ісламу... у благословених сторінках

Благородного Корану я знайшов рішення всіх моїх проблем, вдоволення всіх моїх потреб, розвіювання усіх моїх сумнівів. Аллаг привернув мене до Свого світла з непереборною силою, і я з радістю поступився Йому. Все здавалося мені зрозумілим, все наповнилося змістом, і я почав розуміти себе, Всесвіт і Аллага. Я пізнав гірку правду, що був обманутий моїми найдорожчими учителями, і що їхні слова були жорстокою брехнею, про яку вони, невідомо, знали чи ні. Весь мій світ був зруйнований в одну мить. Але гіркота в моєму серці була щедро витіснена невимовною радістю знахідки мого Господа, і я був сповнений любові й вдячності Йому. Я до сих пір смиренно прославляю і дякую Йому за Милосердя до мене; без Його допомоги, я б залишився в темряві дурості назавжди.

Сповнений радості й ентузіазму, я поспішив поділитися своїми висновками з іншими людьми – моїми батьками, однокласниками, вчителями... Я хотів, щоб усі знали правду, щоб звільнилися від невігластва й забобонів, щоб відчували радість, яку я відчував. Проте я зіштовхнувся з нездоланною фортецею навколо них, товстою стіною, яка відокремлює їх від Істини... І я був не в змозі подолати неприступну оборону, бо вона знаходилася в їхніх серцях, твердіша за камінь. Мене сприйняли зі зневагою і переслідуваннями, я був не в силах зрозуміти сліпоту моїх переслідувачів. І тоді стало зрозумілим, що тільки Аллаг може дарувати світло.

Чим більше я дізнавався, тим більше я відчував вдячність Аллагу за те, що Він привів мене до ісламу, досконалої релігії.

Я читав Священні Писання кожної релігії, але ніде я не знайшов того, з чим зіткнувся в ісламі – довершеністю.

Священний Коран, в порівнянні з будь-якими іншими текстами – як світло сонця в порівнянні з темрявою. Я глибоко переконаний, що кожен, хто читає Слово Аллага, будучи відкритим для істини, стане мусульманином, якщо Аллаг побажає того. Він здійснить подорож із темряви до світла...

Нехай Аллаг дарує Свої настанови усім щирим шукачам Істини. Двері ісламу відкриті для їх прийняття. Сам Аллаг сказав про них: “Ви — найкраща громада, створена серед людей”.

Хвала Аллагу, Господу Світів!

Сайфуддін Дірк Вальтер Мосіг

США

Чому я став мусульманином?

В душі людини глибоко таїться усвідомлення того, що існує Всемогутній Бог. Це, так чи інакше, залежить від виховання та обставин, за яких людина народжується і формуються її релігійні погляди. Саме так сталося і в моєму випадку. Мої батьки були ревними католиками, і вони виростили мене відданим католиком, спонукаючи до священства. Але доля розпорядилася інакше – моя дорога привела мене на острів Ява, що знаходиться в Південно-Східній Азії. Там я на власні очі спостерігав, настільки мусульмани цінують свою віру. Я був вражений, адже через настирливе гудіння священників, я був переконаний, що мусульмани – це звичайні язичники, а насправді, іслам, представлений в негативному світлі, не мав нічого спільного з мерзенним віровченням.

Будучи любителем істини, я став на захист ісламу шість років тому, щоб розвіяти неправдиві і несправедливі підозри. З цією метою я змушений був просити допомоги у деяких друзів, аби збудувати мечеті в Голландії так само, як і в Лондоні, Берліні та Парижі. Пізніше до мене дійшло, що боротьба за іслам – обов'язок кожного. У той же час, я дізнався про іслам від деяких моїх щирих друзів-мусульман, і після ретельного вивчення Шляхетного Корану, я прийшов до висновку, що іслам завжди був моєю релігією.

Єдина відмінність полягала у тому, що тепер я відкрито повертаюся до ісламу і відчуваю себе дуже щасливим. Тепер я розумію, що моє місце серед моїх братів-мусульман, щоб прославляти Аллага, Який дарує порятунок людству.

Мені завдає величезного болю думка, що я не прийняв іслам раніше. Я завершую ці слова обіцянкою, що відтепер моє життя буде присвячене служінню кращій релігії світу – ісламу.

Ван Бетем, (Мухаммад Алі)

Чому я прийняв Іслам?

В цій невеликій статті, я спробую коротко викласти обставини, які призвели до мого прийняття ісламу. Вірю, що моя історія викличе інтерес як у читачів-мусульман, так і немусульман.

З раннього дитинства я був вихований в релігійній атмосфері. Як і очікувалось, я мав би прийняти сан священика, але Бог забажав інакше, і замість того я здобув мою нинішню професію. Тому, звинуватити мене и в прийнятті ісламу без повного знання фактів – цілком нелогічно.

Робота породжувала нові інтереси в моєму житті... Звичайно, в мене залишалоя зовсім небагато часу, аби присвятити його релігії. Отже, будучи вільним від релігійних переконань, здобутих у дні моєї юності, я почав міркувати сам про себе і, врешті-решт, я виявив, що ставлю під сумнів навіть найосновніші релігійні догмати, які до цього часу я сприймав дослівно; але тим не менше, я все ще продовжував виконувати свої обов'язки перед Богом.

Приблизно в цей час прийшла Велика війна, і я був відправлений з моїм полком на службу на Близький схід. Протягом цього періоду (близько чотирьох років), мені поталанило завести кілька хороших друзів в Каїрі, наша дружба стала результатом дискусій, які я проводив з цими хорошими людьми. Вони пояснювали мені деякі уривки з Благородного Корану, які засіяли в моїй свідомості насіння до сприйняття доктрин релігії, яку мені судилося через кілька років прийняти.

Після поновлення моєї цивільної посади, настав період у моєму житті, коли я знайшов трохи часу, щоб присвятити себе дослідженню релігійних питань. На якомусь етапі я

зрозумів, що більше не можу миритися з вченням християнської віри, і, як наслідок, я припинив відвідувати церкву, так як я був переконаний, що це вже було лицемірство.

Через деякий час я воскресив в своїм пам'яті дискусії, які я мав з єгипетськими друзями. Тому, в надії отримати просвітлення, я присвятив значну кількість вільного часу ретельному вивченню англійського перекладу Благородного Корану. Я перечитував знову і знову деякі зі слів Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага). Я не міг не помітити, що, нарешті, тут, в ісламі, я знайшов істинну віру, яку так довго шукав. Знання сформувало в мені зовсім інший погляд на життя, це все одно як, пройшовши навпомацки нескінченно темні і незрозумілі провулки, я, нарешті, вийшов на яскраву й освітлену вулицю.

Минуло зовсім небагато часу і я відвідав мечеть в Уокінгу, де отримав настанови Мавляни Абд аль-Маджида, якому я хотів би висловити подяку за його добрі поради і допомогу. Слідом за цим я приєднався до братерства ісламу. Вся хвала належить Аллагу! І з того дня, само собою зрозуміло, я відчув себе зовсім іншою людиною, яка знайшла сенс життя.

Я не намагатимуся обговорювати тут основоположні принципи ісламу, нехай цим займаються більш умілі руки. Існує окремий момент, який, на мій погляд, заслуговує уваги – він стосується релігійних обрядів мусульман і християн. У той час, коли середньостатистичний християнин, прийшовши на церковну службу в неділю, яка зазвичай проводиться священнослужителем, а він займає, переважно, пасивну позицію, вважає, що обов'язки перед Богом виконані аж до наступної неділі; мусульманин

молитись кожен день – це відбувається або в мечеті, або на самоті вдома, і навіть тоді, коли п'ятнична молитва звершується спільно, ця індивідуальність все рівно зберігається. Кожен мусульманин звертається в молитві до Аллага напряму, без будь-якого посередника або заплутаного ритуалу.

Я цілком переконаний, що якби люди західних країн змогли зрозуміти істинну сутність ісламу й те, до чого він закликає, його ряди зростали б щодня, але, на жаль, неправильне сприйняття багатьох вільнодумців і тих, які все ще чіпляються за свою стару віру тільки тому, що вони не мають моральної мужності відмовитися від принципів, з якими «розходяться», і прийняти іслам.

Немає жодних підстав припускати, що іслам є характерною особливістю східних народів і він не відповідає сучасному ритму життя західних країн. Це неправильне уявлення, але, тим не менш, воно вкоренилося в свідомості більшості й вимагає спростування в практичній формі, щоб ті, хто прагне долучитися до ісламу, стали ще більше переконаними (як і я свого часу).

Тому, на мою думку, важливо, щоб у центрі Лондона було місце, яке відповідає всім принципам ісламу, де могли б зустрічатися мусульмани, а немусульмани долучалися б до них, аби послухати настанови про священну релігію іслам, а також стати свідками молитви віруючих і, таким чином, розвіяти хибні уявлення про мусульман.

Без наших зусиль, величезна кількість втратить іслам, тому ми повинні закликати кожного, хто вагається у своїх переконаннях і чекає на просвіту. Звичайно, я лише один приклад із сотні тисяч.

Волкер Вільямс

Іслам – це мій вибір

Одного разу мій син зі сльозами на очах сказав: “Я більше не хочу залишатися християнином. Я хочу бути мусульманином і ти теж, мамо, повинна приєднатися до нової віри разом зі мною”.

Це був перший раз, коли я відчула, що повинна пов'язати себе з ісламом. Лише через роки я звернулася до імама мечеті Берліну, який і ввів мене в іслам. Я прийшла, аби засвідчити, що іслам став істинною релігією для мене. Віра в Трійцю здавалася мені неправдоподібною ще з молодих літ. Після вивчення ісламу, я також відкинула ідею сповіді, верховної влади папи, хрещення і т.п., і, таким чином, я стала мусульманкою.

Всі мої пращури були щирими віруючими й благочестивими людьми. Я виховувалася в стінах монастиря, а, отже, успадкувала релігійний підхід до життя. Це означало, що я повинна поєднувати себе з тією чи іншою релігійною системою. Мені дійсно дуже пощастило, що я вирішила приєднатися до релігії іслам.

Сьогодні, я – щаслива бабуся, адже можу сміливо сказати, що навіть мій онук народився мусульманином.

“Аллаг веде, кого побажає, правильним шляхом”.

Пані Аміна Мослер

Німеччина

Чому я прийняла іслам?

Сім'я, в якій я народилася й виросла, з релігійної точки зору, нічим не відрізнялася від більшості британських родин. Моя мати є християнкою, але вона не дотримується відправлення жодних релігійних обрядів. Мій батько взагалі не сприймає жодну релігію. У дитинстві я навчалася в спеціалізованій школі і вивчала предмети, які викладаються в англіканських закладах. Наші звичайні розмови навіть віддалено ніколи не були пов'язані з релігією. Я не пам'ятаю жодного дня з мого дитинства, коли я чула ім'я Бога вдома.

Під час навчання в церковній школі, я була незадоволена деякими з основних вчень християнства, особливо концепцією Трійці й вірою в спокуту, коли Бог або Ісус ціною розп'яття спокутував гріхи людства і, таким чином, відкупив його. Я чула багато дискусій і аргументів з приводу цих переконань, але все це здавалося мені лише однією частиною реальності, тоді як я хотіла знати істину повністю. Моя школа була християнською, але покинула я її невіруючою.

Після вступу до університету, я отримала можливість познайомитися з мусульманами. До цього я не мала змоги ні читати, ні чути нічого про іслам. Насправді, як і інші люди на Заході, я також мала забобони й непорозуміння з цього приводу. Але тут, в університеті, мусульманські студенти роз'яснили мені основні свої погляди спокійно і в дуже гарній манері. Вони відповіли на всі мої заперечення і дали почитати кілька книг. Спочатку, я хаотично гортала сторінки цих книг, коли мені не було чого робити. Я вважала їх джерелом веселощів і насмішок. Але коли я всерйоз почала читати їх уривки, вони, поступово, знизили мої підозри про іслам.

Потім я почала уважно читати. Їх стиль викладу, свіжість пояснення та коментарі мене здивували. Я була надзвичайно вражена логікою і аргументами, якими пояснювалося їхнє уявлення про Творця, створення й життя після смерті.

Після того, мусульманські студенти дали мені переклад Благородного Корану англійською мовою. Я була настільки вражена, що не можу повною мірою передати ці відчуття. Коран назавжди проник в моє серце.

Перед тим, як я закінчила третю *суру*, я зробила земний уклін Творцю Всесвіту. Це була моя перша молитва (*саят*) і відтоді, по милості Аллага, я стала мусульманкою. Я прийняла іслам через три місяці після того, як дізналася про нього. Я не знала нічого, крім основних понять. Далі почався тривалий процес пошуку відповідей на запитання.

Мене часто запитують про основні причини, які змусили мене прийняти іслам. Досить важко дати вичерпну відповідь на це, оскільки приклад ісламу – як висловився один європейський мусульманин – подібний повному і досконалому геометричному малюнку, частини якого доповнюють одна одну і його справжня краса полягає в гармонії і згуртованості цих частин, саме так можна охарактеризувати іслам, який так глибоко впливає на людину. Іслам занурюється в істинну сутність речей, мотивів та вчинків. А його наставництво вважається незрівнянним керівництвом для суспільного життя, заснованим на простих і щирих етичних цінностях. Мусульманин згадує ім'я Аллага навіть тоді, коли нічого не робить. І коли він згадує Аллага, то розглядає самого себе як особу, котра прагне вищого. Таким чином, прірва між

мирським життям та приписами релігії з'єднана мостом, і обидві складові гармонують та доповнюють одна одну.

Айша Бріджит Хані

Англія

Інтерв'ю з Аїшею Кім

Аїша Кім народилася в Кореї. Вона відома не тільки своїм рішучим та вольовим характером, але й лагідністю та чутливістю. Аїша з усіх сил прагнула до пошуку Істини. Коли золоті промені ісламу торкнулися її серця, відтоді, вона рухалася далі й далі на шляху до нього. Сьогодні вона відома під своїм ісламським ім'ям Аїша. Вона стала маяком віри для жінок Кореї і, зокрема, для студенток цієї країни. Аїша спрямовує їх на шлях Істини. Спочатку, іслам відкрився її чоловіку, Імаму Магдівону, який зараз є головою мусульманського союзу в Південній Кореї. Хоча, в душі, Аїша випереджала його в цьому питанні, вони разом перебороли труднощі, аби стати на шлях Істини.

Аїша змогла виявити істину в гущі руйнівної війни, коли вона обрала іслам своєю релігією. Вона взяла ісламське ім'я Аїша після того, як дізналася, що так звали благородну дружину Пророка (мир йому і благословення Аллага). Вона подумала, що це стане джерелом благословення для неї. Аїша сказала: “В умовах тривалого ідеологічного натиску з боку християнських місіонерів в Кореї, виявилось, що саме в ісламі я знайшла безсумнівну істину”.

Аїша дала інтерв'ю, котре тривало одну з половиною годину в Ісламському культурному центрі в місті Джидда. Вона була там проїздом разом із іншою корейкою; вони поверталися з Мекки після звернення “умри”. Коли її запитали про її ісламську діяльність, вона спочатку притихла і закрила очі, наче намагалася знайти щось заховане в тайниках її серця. Потім, дещо насторожилась, зробила глибокий вдих, і сказала:

“Історія моєї відданості ісламу змушує мене зануритись у ті перші дні, які я пережила в Кореї. Я

походила із сім'ї ортодоксів, ревних послідовників стародавньої китайської релігії. Корея потерпала від війни... Тоді я була заміжною за Імамом Магдевоном і ми, чоловік та дружина, були ще так далеко від ісламу. Однак, мене ніколи не полишало внутрішнє відчуття, ніби ми знаходимось поза межами реальності”.

Бажання пізнати істину зростає

“Повернувшись до Кореї, - продовжувала Аїша – моє серце втратило спокій, а мій внутрішній голос підказував мені, що існує один єдиний шлях, який веде до Істини... і він відрізнявся від усіх тих релігій, з якими я була знайома до цього.

У той час корейська війна закінчилася, що змусило нас ще до одного переїзду, але цього разу подорож відбувалася всередині країни. Ми їхали з півдня Кореї в напрямку її західного узбережжя до порту Пусан. Щойно ми дісталися кінцевої мети, я сказала моєму чоловікові, що віра є єдиною фортецею, яка здатна врятувати нас та суспільство”.

“З нами був один чоловік на ім'я Омар Кім, – сказала вона – тепер він мертвий. Він прийняв іслам відкрито. Омар, коли ще тривала війна, спонукав нас проповідувати й поширювати іслам, закликати людей прийняти його. Наші погляди та думки знаходились під впливом Омара. До того ж, в результаті війни, країна розвалювалася не тільки економічно, але і морально. Хибна віра й забобони лежали в корінні цього безладдя. Ось такими жалюгідними були умови”.

На питання про те, як вона ставилася до сумнівів свого чоловіка щодо прийняття ісламу, Аїша посміхнулася і сказала:

“Коли мій чоловік радився зі мною з цього приводу, я запитала його, хіба він іще не зрозумів, що іслам є єдиним способом керівництва? Але він був жертвою якогось невідомого страху і тривоги. Його хвилювало питання, як ми будемо жити разом після цього. Я сказала йому, що якщо він прийме іслам, з Волі Божої, і я повернуся.

Ці слова виходили з твердим тоном із самої глибини мого серця. Мій чоловік був вражений, адже розумів, що я була близькою до прийняття істини.

Наш друг Омар і мій чоловік познайомились з кількома турецькими військовими, які знаходились в Кореї. Кожен день вони проходили довгу відстань, щоб зустрітися з ними, близько 20 км від Сеула. Зрештою, настав день, коли наше довге терпіння досягло свого піку. В п'ятницю, влітку 1955 року, мій чоловік, в присутності турецького імама Абд ар-Рахмана й іншого турка на ім'я Зубайра Коті, прийняв іслам і почав звершувати п'ятничну молитву”.

Про дітей

Після цього вона звернула увагу на своїх дітей, сказавши: “У мене є дві доньки. Я боялася, що зазнаю труднощів з ними, але згодом зрозуміла, що, врешті-решт, ми також довгий час були далекими від ісламу. Усе трапилося так, як мало. Моїй старшій доньці було тоді 25 років. Вона сказала: “Моє серце? Воно б'ється в унісон з вашим, але на даний момент, вважаю за краще мовчати, доки ви не придбаєте мені максимально можливу інформацію про іслам”.

“Через деякий час вона теж прийняла іслам. Її ім’я було змінено з Йунг на Джаміля. Вона вийшла заміж за мусульманина-корейця. Моя молодша дочка прийняла іслам у віці 20 років і також створила сім’ю з мусульманином-корейцем. Вона живе в Кореї поруч з нами.

Що стосується моєї сім’ї, то я довірила всю справу Аллагу. Нехай Він дарує мені успіх в залученні їх до лона ісламу. Незважаючи на мої мізерні кошти, я підтримувала наші відносини відповідно до ісламських принципів”.

Заклик до ісламу

“Я спонукала багатьох корейських жінок прийняти іслам. Я давала їм зрозуміти, що іслам захищає взаємні права подружніх пар, що він є основою сімейного життя. Хвала Аллагу, я досягнула успіху в залученні великої кількості жінок на шлях Істини. Ми організуємо зустрічі для жінок, щойно навернених в іслам.

Я сама можу говорити арабською з великими труднощами, адже почала пізно вчитися. Ми знаємо, що арабська мова є важким питанням для новонавернених жінок. Тому, аби подолати ці труднощі, ми намагаємося створити Департамент арабської мови в Ісламському культурному центрі Кореї.

Ще одна складність полягає в тому, що новонавернені мусульманки повинні жити в суспільстві, де релігія є домінантною складовою. Для того, щоб зберегти дух цих дівчат, необхідно забезпечити їх ефективним захистом. Цей захист можна отримати тільки через ісламські навчальні заклади.

На даний момент, мусульманські жінки Кореї отримують освіту лише в Сеулі. Благодійні зустрічі проводяться ними з метою надання допомоги бідним верствам населення. Таких випадків існує безліч. Кілька молодих мусульманських пар присвятили себе донесенню послання ісламу до людей”.

Надія на майбутнє

Коли ми запитали Аїшу про її мрію, вона сказала: “Вся хвала Аллагу! Мій чоловік, мої діти і я – всі прийняли іслам. Ми звершували *хадж* і *умру* декілька разів. Моє перше паломництво відбулося в 1978 році, коли я скористалася можливістю, щоб зрозуміти, як протікає життя в мусульманській громаді. Тепер, коли я повертаюся з Саудівської Аравії в Корею, я залишаю моє серце позаду. В мені живе постійне бажання ніколи не припиняти відвідувати місто благородного Пророка, нехай Усевишній Аллаг благословить його.

У кінці інтерв'ю, після добрих побажань Аїші, ми завершили коранічним аятом: “Якщо Аллаг дарує вам допомогу, то ніхто не переможе вас...” (3:160).

Аїшею Кім

Чому я прийняла іслам?

В першу чергу, хотіла б сказати, що я завжди була мусульманкою, навіть не підозрюючи про це.

Дуже рано я втратила віру в християнство з багатьох причин. Щоразу, коли я ставила під сумнів будь-яку християнську доктрину, людина, яка належала до так званого священства або мирянського руху, незмінно давала одноманітну відповідь: “Ви не повинні піддавати сумніву вчення церкви. Ви зобов’язані вірити”. В ті дні я не мала мужності сказати: “Я не можу вірити в те, чого я не розумію”, - власне, як і більшість людей, котрі називають себе християнами. Отже, я зрозуміла, що повинна була покинути церкву (римо-католицьку) та її вчення й присвятити свою віру єдиному істинному Богу, в Якого набагато легше вірити, ніж в трьох богів церкви. На відміну від таємниць і чудес християнського вчення, життя набуло нового й більш широкого сенсу, вільного від догм й ритуалів. Скрізь, куди я дивилася, я бачила роботу Бога. І хоча, мій мозок не міг збагнути чудеса, які відбувалися перед моїми очима, та я могла стояти і дивуватися їм – деревам, квітам, птахам і тваринам. Навіть новонароджене немовля стало неймовірним дивом, а не тим, чому церква вчила мене вірити. Я згадала, як будучи ще зовсім юною, я дивилася на новонароджених і думала: “Невже це все покрито чорним гріхом?” Але, тепер, я не вірила в каліцтво – все стало красивим.

Потім, одного прекрасного дня, моя донька принесла додому книгу про іслам. Ми настільки зацікавились нею, що почали читати книги, пов’язані з ісламом, одна за одною. Незабаром ми зрозуміли – ось те, у що ми вірили весь цей час. Коли я сповідувала християнство, мене змушували повірити, що іслам був чимось жартівливим.

Таким чином, все, що я згодом прочитала, стало для мене одкровенням. Через деякий час я познайомилася з мусульманами і попросила їх роз'яснити моменти, які були не зовсім ясними для мене. І тут – ще одне відкриття. На мої питання вони відповідали швидко і лаконічно, що так відрізнялося від розчарувань, яких я зазнавала, коли ставила під сумнів християнство. Після довгих читань і вивчення релігії іслам я та моя дочка вирішили стати мусульманами, взявши собі імена Рашида і Махмуда відповідно.

Якби мене запитали, що мене вразило найбільше в ісламі, я б, напевно, сказала, що молитва, бо молитви в християнстві спрямовані до Бога (через Ісуса Христа) з метою отримання мирських благ, тоді як в ісламі вони звершуються з метою подяки Всемогутньому Богу за всі його благословення, оскільки Він знає, що необхідно для нашого благополуччя й дає нам те, що потрібно.

Міс Сесил'я Махмуда Канолі (Австралія)

Чому іслам – мій вибір?

Іслам є релігією, яку я шукала зі шкільних днів. Мій розум був незадоволений християнським вченням, поки я не стала достатньо зрілою, щоб висловити свою позицію й позбутися його. Так як я закінчила школу, у мене була можливість проводити кілька років за кордоном. Я жила з друзями-іудеями та католиками, але їхні релігії ніколи не здавалися прийнятними для мене. Лише цього року я повернулася в свою рідну Шотландію й в один прекрасний день, абсолютно випадково, один друг узяв мене на зібрання “At Home”, яке відбулося в лондонському мусульманському молитовному будинку на Campden Hill Road, Notting Hill Gate, Лондон, W.8. Там я доторкнулася до істинної релігії іслам і почала цікавитися релігією, чиєю основою є, наприклад, віра в Єдність Бога. Ось чому вона привабила мене. Як християнка, я ніколи не могла змусити себе повірити у вчення про Трійцю, спокуту або непорочне зачаття. Іслам абсолютно вільний від таких мерзенних речей! Навіщо було необхідно, щоб така невинна людина, як Ісус, прийшла у світ, аби віддати своє життя і, тим самим, спокутувати гріх людства? Як могла християнська догма змусити нас в це повірити, адже це знаходиться за межами мого розуміння!/? Крім того, розп'яття не зробило світ кращим (за винятком, мабуть, тих небагатьох, які намагалися бути схожими на Ісуса). Мені здається, що світ став гіршим, ніж він був за життя Ісуса.

Для мислячої людини, яка бере на себе обов'язок пізнати іслам, цілком природньо, що вона навернеться у цю просту і благородну релігію.

Іслам дав мені мир і щастя, яких я ніколи не відчувала раніше.

Міс Джоан Фатіма Данксен

Моя відданість ісламу

Я народилася в татарському селі в Росії, де мій батько – поляк, римо-католик і вигнанець з Польщі, був лікарем.

Мої батьки померли рано, і я виховувалась в середовищі російської інтелігенції, без будь-якої релігії, принципів чи традицій. Мушу сказати, що я ніколи так багато не думала про духовні речі, доки, після того, як пожила в Англії й Америці, я непомітно стала переконаною, що кожен повинен мати керівні принципи у своєму житті й свого роду моральний кодекс.

Я вивчала християнство, але воно, будучи навіть позбавленим всіх атрибутів обрядовості й забобон, не могло задовольнити мене, тому що я не могла прийняти основоположні принципи християнства – божественність Ісуса, вчення про первородний гріх і спокуту. Мені здавалось, що Істинний Бог був повністю затьмарений величезною фігурою Христа, і я не могла повірити, що страждання і смерть однієї людини, нехай навіть святої, божественної, спокутує гріхи всього світу. Тим більше, що світ продовжував грішити, начебто нічого й не сталося. Тому, цілком природньо, що я звернула увагу на іслам. Я кажу природньо, бо завше мала якусь ностальгію за ісламом, начебто була вихована в його атмосфері з самого раннього дитинства. Це було як повернення додому, й чим більше я читала Коран і книги про іслам мусульманських письменників, зокрема таких, як Хваджа Камаль ад-Дін, тим більше я переконувалася, що це – єдина справжня релігія, релігія для людей, які думають і не хочуть закривати очі на реалії життя та відкриття науки. Я не могла порівнювати її з вченням Ісуса, яке або веде до аскетизму й буквального зречення від життя, або потребує величезної казуїстики та софістики, щоб адаптувати його

до земного життя людства. Як же це розходиться з чистою логікою ісламу – покора Волі Бога й прагнення до Його досконалості? Там – не теологічні догмати й магичні формули порятунку, але керівництво й моральний кодекс для всіх сфер життя. Тут не потрібно ні заперечувати докази, ні порушувати свої природні почуття. Насправді, я не можу зрозуміти, як мисляча людина може не бачити цього?

Ось чому так багато критики ісламу зосереджено на “поганому житті” людей з мусульманських країн, закриваючи очі на те, що їхні недоліки зумовлені не вченням ісламу, але умовами крайньої бідності, невіглаством унаслідок політичної ситуації в країнах. Шкода, що я не прийняла іслам раніше, адже він зробив би мене не тільки щасливою, але й допоміг стати більш корисним членом суспільства.

Міс Саїда Нейміє

Чому я стала мусульманкою?

Скоро після того як я народилася в 1934 році, у Німеччині з'явилася “мода” на вихід із членства католицької або протестантської церкви і ставати “gottgläubig”, що означає вірити в Бога, але насправді відбувалося навпаки. Коли мені було близько семи років, якась дівчинка сказала, що Бога немає взагалі. Вона справляла враження досить щирої людини... тоді я також дізналася, що й Санта-Клаус є вигадкою для дітей. Усе це сформувало мою допитливість до цього світу. Одначе, молодим людям у той час було не легко зрозуміти світ. Бомби падали кожного дня... батько, який міг прийти всього на один день і мати, яка в'язала рукавички й шкарпетки для “наших бідних солдатів”. В нашому районі знаходився великий будинок, який був перетворений на лікарню з пораненими. А коли все закінчилося, з'явилися чужі люди, які захопили його і почали створювати там зворушливі фільми про війну... зрозуміти це все було дуже важко. Я не могла судити, хто мав рацію, а хто був винен, все виглядало жорстоким і безглуздим для мене – з'являлись тисячі «чому», на які ніхто не міг дати задовільну відповідь. Я почала думати про перспективи віри в Бога... було важко і хоч як би я не намагалася, я не могла знайти Його ні в католицтві, ні в протестантизмі, ні у Свідків Єгови. Дорога, яка б наближала до Бога, була забороненою для мене через той факт, що всі вони пропонували доктрини, в які треба було вірити попри їх неможливість, і слідувати вченням, які від самого початку здавалися нездійсненними. І як я могла прийняти віру, в якій я точно знала, що буду мучити себе звинуваченнями через власну недосконалість?

Все це досі виглядає як диво для мене, але з усіх дівчат, я була єдиною, котра зустріла молодого європейця, який прийняв іслам сім років тому. Коли ми зустрілися вперше, так сталося, що ми заговорили про релігію, і дізнавшись, що це був іслам, я попросила розповісти мені більше. На той час, я була великим скептиком через розчарування, які скуштувала в інших релігіях, але коли він роз'яснив мені сенс слова “мусульманин”, тобто той, хто з вільної волі підкоряється Богу – всередині мене щось прокинулось. Далі він продовжував пояснювати, що всі люди, тварини, рослини й інші створіння в цьому Всесвіті – є мусульманами апріорі, інакше вони б знищили себе, якби не дотримувались законів Бога в таких питаннях як їжа, питво, продовження роду і так далі. Лише людина, як він сказав, наділена таким становищем, яке дозволяє їй прийняти іслам духовно. А що стосується матеріального, то там вона практично не має вибору, адже повинна слідувати своїм вродженим позивам, як, зокрема, тварини й рослини.

Це була прекрасна, чиста й здорова логіка всього ісламського вчення, яка пройняла мене так сильно, що за перші кілька років я прочитала ледь не все, що знайшла німецькою мовою про іслам. Не кажучи вже про допомогу молодого мусульманина, тепер мого чоловіка, який ніколи не втомлювався пояснювати різні речі й відповідати на всі мої запитання. Книга Мухаммада Асада “Дорога до Мекки” змусила мене зрозуміти глибокий сенс усіх ісламських заборон і тим самим допомогла мені найбільше в той час, коли я була на шляху, щоб стати *мусульманкою*.

Фатіма Хірен (західна Німеччина)

Як я повернулася до ісламу?

Мадам Фатіма Мік Девідсон є міністром з питань соціального розвитку та місцевого самоврядування Республіки Тринідад і Тобаго. В інтерв'ю, яке вона дала відомому арабському журналу «Мінбар аль-Іслам» в Каїрі, мадам Фатіма Мік Девідсон (раніше місіс Донафамік Девідсон) говорила про початок своєї зустрічі з ісламом, і як вона, зрештою, стала мусульманкою.

Вона сказала: “Я повністю заперечую ідею, що прийняла іслам в 1975 році, відмовившись від християнства. Дійсно, я не можу зрозуміти і пояснити, що зі мною трапилось тоді. Дозвольте згадати 9 березня 1950 – день, коли я мала увійти в християнський монастир. Прокинувшись вранці того ж дня, я відчувала, що слова: *“Аллагу Акбар!”* (Аллаг Великий) - були змість дзвону у вухах, і це пронизувало весь мій внутрішній світ. Саме так, я повернулася в іслам!

Я не знала, що сталося, але у монастир я відмовилася увійти. Після цього минуло багато років в пошуках керівництва Аллага, поки, нарешті, я не спромоглася придбати копію перекладу Благородного Корану. Тоді я з готовністю повірила в нього. Так сталося, що я зустріла мусульманського вченого Маулану Сиддика з Пакистану й індійський вченого, шейха Ансарі. Я детально описала їм внутрішні переживання й те, що я відчувала в своєму серці, тоді ці великі вчені сказали мені: “Слава Аллагу ви – мусульманка! Тепер ви мусульманка. Прочитайте те, що вам подобається, відвідайте мечеті й моліться. Ми раді будемо бачити вас, коли ви будете відкриті до навчання”.

“Я була щасливою. З цього дня я відчувала, що моє серце переповнене блаженством *іману* (віра), любов'ю та великою повагою до Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага). Незважаючи на те, що дата мого офіційного прийняття ісламу – десь 1975 рік, я вважаю, що була мусульманкою протягом останніх 33 років, з тих пір, коли я почула великий таємничий голос і відмовилася увійти в монастир. Моє серце проголосило: “*Аллагу Акбар!*” (Бог Величний).

Я була першою представницею чорної раси, яка увійшла до мечеті. Це спонукало багатьох мусульманських дівчат звершувати у мечетях молитви, зокрема в мечеті Анджуман Джамі Санатал, яка була заснована великим вченим – шейхом Ансарі в місті Франциск у Тринідаді. Нині мечеть очолює аль-Хаджі Мухаммад Шафік.

До цього, місцеві мешканці вважали, що іслам є релігією індійців, які сповідували багато течій релігійних догматів. Вони думали, що усі мусульмани – це переважно *кадіаніти* й *ахмадити*.

Пізніше, велика кількість острів'ян, в основному африканського походження, прийняла іслам. Відсоток мусульман складав 13 від загальної кількості населення республіки, проти 31 відсотка католиків, 27 відсотків протестантів, 6 відсотків індуїстів і 23 відсотків інших”.

Вплив на роботу

Про вплив ісламу на її посаду в державі, де мусульмани складають меншість, вона сказала: “Іслам вимагає від нас ефективного й щирого виконання своїх обов'язків. Я практикую вчення ісламу зі щирістю, і я не брешу ні своєму керівництву, ні своїй родині. Зі всією

сумлінністю я відвертаюсь від усього, що суперечить ісламу. Що стосується того, як сприйняли іслам на роботі, то всі мене привітали і розділили мою радість. Наш колишній прем'єр-міністр порадив мені відвідати Єгипет, тому що це – земля відомого університету Аль-Азгар і колыска цивілізації. Він мав звичку говорити багато про іслам,

Коли я попросила нашого чинного прем'єр-міністра дати дозвіл відвідати Єгипет у зв'язку з моїм призначенням в якості державного міністра соціального розвитку та місцевого самоврядування, він погодився, а також порадив мені відвідати Аль-Азгар і Вищу раду з ісламських справ, про діяльність яких ми так багато чули під час наших візитів до США і Великобританії.

Я брала участь у парламентських виборах багато разів і перемагала, незважаючи на те, що була мусульманкою. Я працювала в якості міністра з питань освіти і культури, а також в кабінеті прем'єр-міністра, хоча я – мусульманка.

Ще хотіла б сказати дещо важливе. Республіка Тринідад і Тобаго дозволяє офіційні свята Ід аль-Фітр та Ід аль-Адха. Мусульмани вільно святкують місяць Рамадан в своїх оселях, а також в мечетях всієї території держави”.

Крім того, вона сказала: “Я закликаю ісламський світ зміцнити свої ряди, нам вкрай потрібна єдність сил, зокрема, під прикриттям ісламу, яка б принесла рівність людству і врегулювала б наші відносини. Необхідно, щоб ісламський світ зупинив війни, які тривають між деякими державами. Можна вирішити всі труднощі і суперечки на підставі взаємних переговорів, дискусій і розуміння.

Всемогутній Аллаг направив мене до ісламу, і я молю Його, щоб Він повів мусульман до братства та миру. Нехай же вони стануть в ці часи найкращими громадами”.

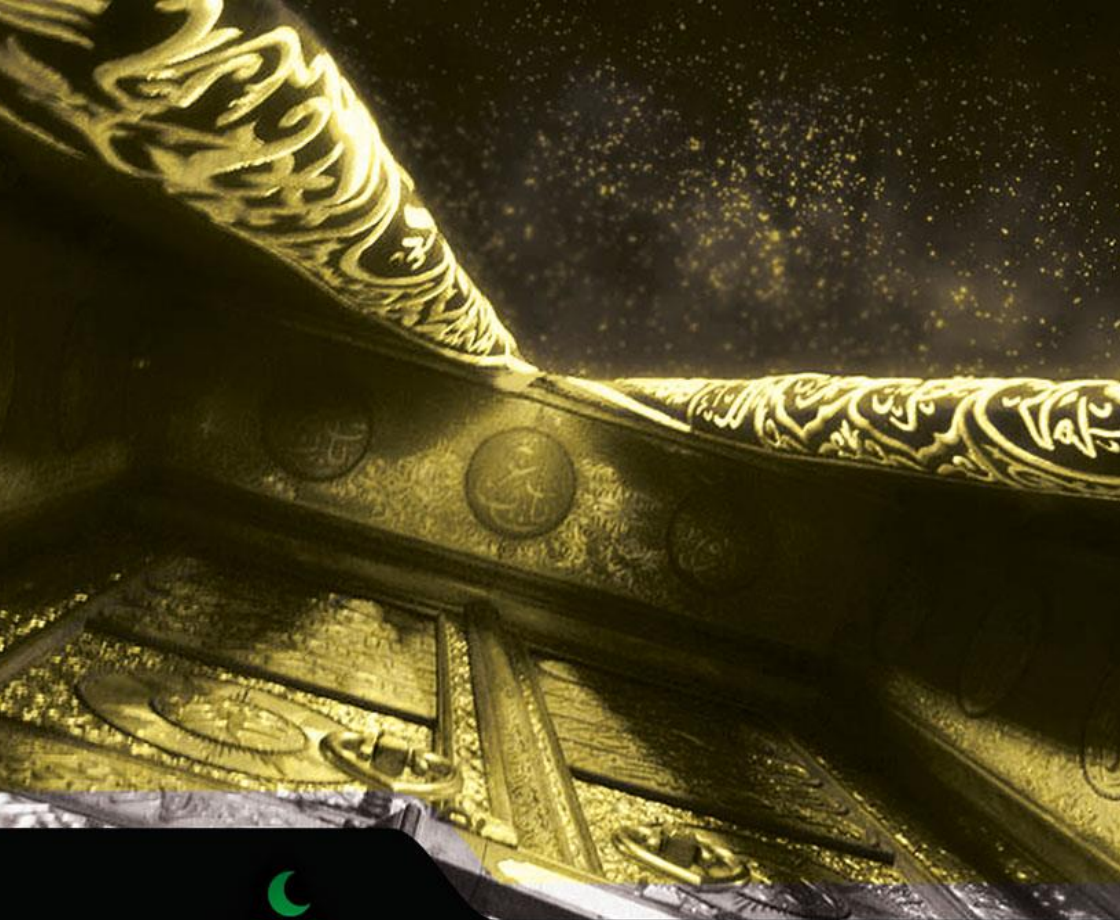
Мадам Фатіма Мік Девідсон

*Міністр соціального розвитку та місцевого
самоврядування*

Республіка Тринідад і Тобаго

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM